

Ibland lyser solen in ...

Vår dotter Claudia har en intellektuell funktionsnedsättning. Hennes förmåga att tolka och reagera på omvärlden, är på många sätt som ett litet barns, trots att hon är vuxen. Det är inte så lätt för andra att förstå och jag brukar tänka att jag förstår att de inte förstår. Samtidigt gör det ont i föräldrahjärtat när dem vi möter inte alls kan tänka sig in i hur hon upplever världen. Tyvärr händer det alltför ofta och då känns det så mörkt och kallt.

I vintras landade vi på Arlanda efter en vecka på Teneriffa. Det var natt när vi stod där och väntade på bagaget. Plötsligt – bomblarm! Omedelbar utrymning! Det blir kaos när alla springer i panik. Vi sliter i Claudia för att skynda oss. För varje steg tänker jag: ”Nu kommer smällen och tryckvågen så att vi flyger ut genom glasväggen”. På något sätt lyckas vi ta oss ut, in i bilen och hem. Den natten kan ingen av oss sova. Claudia gråter och är förtvivlad. Sedan följer ändlösa samtal till Arlanda, dels för att få en förklaring på vad som hände, dels för att få tag på vårt bagage. Bomblarmet

” Det blir kaos när alla springer i panik. Vi sliter i Claudia för att skynda oss.

ILLUSTRATION: ERIK DOMELLÖF

visade sig vara falskt, men för oss är skadan ändå stor. Claudia är orolig och har mardrömmar. Våra förklaringar når inte fram till henne.

EFTER EN TID hör Karl av sig till mig. Han är chef på Arlanda och har fått veta hur Claudia reagerade på utrymningen. Nu undrar han om hon vill komma och hälsa på. Kan det lindra hennes oro om hon får se Arlanda på ett annat sätt? Det dröjer ett tag innan Karl och hans kollega Peter hittar en tid för besöket.

När det är dags att åka, vill Claudia inte följa med. Hon visar med sitt kroppsspråk att hon är skeptisk. Vi lirkar och lyckas till slut få in henne i bilen. I ankomsthallen möter Benny. Han har titeln Duty manager. Inte vet jag vad den titeln innebär, men så mycket vet jag som att Benny är en person som har full koll på hur man

närmar sig människor på rätt sätt. Han ler vänligt och ger Claudia en nallebjörn. Därmed är isen bruten och Claudia hoppar jämfota av glädje.

FÖRSTA ANHALTEN på rundturen blir incheckningsdisken. Claudia och Benny ska bli fotade där och eftersom mannen som jobbar i disken, troligen kommer med i bakgrunden på fotot, blir han tillfrågad om det är ok. Nej, säger han. Ska det vara ett foto med den här unga da-

men, då vill han vara med ordentligt. Det blir en bild med dem allihop tillsammans.

Resten av dagen ägnas bland annat åt att se hur bagagebandet fungerar, en mycket god lunch och en tur upp på terrassen för att se planen lyfta och landa, allt under Bennys vänliga ledning. Och Claudia tycker att Arlanda inte är så tokigt i alla fall. Sår kan läkas med förståelse, vänlighet och omtanke.

Ibland lyser solen. Den värmer och når in i varje vrå. Livet blir ljus och hjärtat varmt. Tack Karl, Peter och Benny!

NALLEN HAR NU införlivats i gänget här hemma tillsammans med Pandan, Kaninen, Lill-musen, Pelle och de andra. Gissa vad nallen heter? Benny förstås! ●

Helena Schramm Hedelin